

Μικρού μήκους

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΟΥΛΙΓΕΡΙΔΗ

Το «κούρεμα» της τέχνης

Ας είμαστε ρεαλιστές: Τα βραβεία της Ακαδημίας Κινηματογράφου δεν είναι τα ελληνικά Όσκαρ. Η τελετή απέχει έτη φωτός από τα επαγγελματικά στάνταρ ευρωπαϊκών χωρών. Και οι επιλογές είναι μοιρασμένες ουσιαστικά ανάμεσα σε δυο-τρεις ταινίες, περιβεβλημένες με την ιερότητα του τσέμ. Σ' αυτό το σκηνικό, ακόμη και η άρνηση του Πάνου Κούτρα να παραλάβει το αγαλματίδιο έμοιαζε με εμβόλιμο ακτιβισμό σε καλλιτεχνική εκδήλωση κλειστού κυκλώματος.

Τα χρειαζόμαστε, όμως, αυτά τα βραβεία. Επειδή η σημασία τους δεν εξαντλείται στην επιβράβευση των δημιουργών και στο φρεσκάρισμα ενός επαγγελματικού χώρου. Χρειαζόμαστε τα βραβεία όπως κάθε προσφορά από θετικούς ανθρώπους σε μια φτωχοποιημένη – και πολιτιστικά – χώρα. Κυρίως από καλλιτέχνες που δεν μετατρέπουν σε μανιφέστο διαμαρτυρίας το φτωκό μπάτζετ που τους έτυχε.

Ο κινηματογράφος του 2015 είναι πολιτικός χωρίς να πολιτικολογεί

Σύμφωνοι. Με μια «Νορβηγία» και ένα «Μικρό ψάρι» δεν αφήνουμε πίσω τις τοξικές έξεις του παρελθόντος για τις οποίες αυτομαστιγώνωμαστε τα τελευταία πέντε χρόνια, σε ένα κινηματογραφικό σχεδόν τελετουργικό. Αλλά όσο διαρκεί η εμφυλιοπολεμική αναπαράσταση τόσο θα γαντζωνόμαστε από τα μικρά επεισόδια της τέχνης.

Οι νέοι κινηματογραφιστές έχουν επιλέξει – άλλος περισσότερο, άλλος λιγότερο – ένα συνταγμένο κούρεμα της τέχνης τους επενδύοντας στη φόρμα. Το λαϊκό σινεμά του Κούτρα, το νουάρ του Οικονομίδη, το οπτικό σοκ του Βεσλεμέ παράγουν την ίδια προστιθέμενη αξία με τη λιτότητα του Δημήτρη Παπαϊωάννου, την εξωστρέφεια του Μουσείου της Ακρόπολης και τη μεθοδικότητα του Διαζώματος.

Η αξία της σύγχρονης φιλομορφίας δεν μετριέται με τα ξένα δημοσιεύματα που βάφτισαν «new weird wave» τη – φυσιολογική – έκπληξη απέναντι στον ελληνικό εξωτισμό. Ακόμη κι αν τα ρεπορτάζ για το «Χενία» ήταν το flipside για τα συσσίτια της κρίσης, βασίστηκαν σε καλογραμμένο σενάριο. Ο κινηματογράφος του 2015 είναι πολιτικός χωρίς να πολιτικολογεί, διεθνής χωρίς να αυτοδιαφημίζεται και παρεμβατικός χωρίς να καταλήγει φιγουρατζίδικο παράπονο σε 16:9.